

מסכת פרה

פרק יא

א. צלוחית שהגיה מגלה, ובא ומצאה מכסה, פסולה. הגיה מכסה ובא ומצאה מגלה, אם יכולת החולדה לשפטות הימנה, או נחש לדברי רבנן גמליאל, או שירד בה טל בלילה, פסולה. החותמת אינה נצולה בצדיד פתיל. ומם שאינו מקדשין נצולין בצדיד:
פתיל:

ב. כל הפק טהור לתרומה, טהור להטאת. כל הפלוי לתרומה, נשפך להטאת. אם עשו על גביו טהרות, תלויות. קרפות, טהורות לקדש ולתרומה ולהטאת. רבי אליעזר אומר, קרעות, טמאות להטאת:

ג. דבלה של פרומה שנפלה לתוך מי חטא ונטלה ואכלה, אם יש בה כביצה, בין טמאה בין טהור, המים טמאין, והאכלת חיב מיתה. אין בה כביצה, המים טהורין, והאכלת חיב מיתה. רבי יוסי

אומר, בטהורה, הרים טהורים. הטהור לחתאת שהכenis ראשו
ונרבו לתוך מי חטא, גטמא:

ד. כל הטעון ביאת מים מדברי תורה, מטמא את הקדש ואת הפרומה ואת החולין ואת המעשר, אסור על ביאת המקדש. לאחר ביאתו, מטמא את הקדש, ופוסל את הפרומה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, פסול בקדש ובפרומה, ומפר בחולין ובמעשר. ואם בא אל המקדש, בין לפניו ביאתו לבין לאחר ביאתו, חיב:

ה. כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים, מטמא את הקדש, ופוסל את הפרומה, ומפר בחולין ובמעשר, דברי רבי מאיר. וחכמים אסרים במעשר. לאחר ביאתו, מפר בגבון. ואם בא אל המקדש, בין לפניו ביאתו ובין לאחר ביאתו, פטור:

ו. כל הטעון ביאת מים, בין מדברי תורה בין מדברי סופרים, מטמא את מי חטא ואת אף חטא ואת המזה מי חטא, במגע ובמשא. יצאם מהקשר, והם שאינן מקדשים, וכל ריקם הטהור לחטא, במגע ובמשא, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, במגע אבל לא במשא:

ז. כל יצאם לוי שם לוי, פסול. יצאם זה, אפשר. יצאם יונ, יצאם כוחלית, יצאם רומי, יצאם מדברי, פסול. ועל פרומת טמאה, פסול.

וְשַׁלְطָהָה, לֹא יִזְהָה. וְאֵם הַזֶּה, כְּשֶׁר. אֵין מִזְיָן לֹא בִּיּוֹנְקֹות, וְלֹא בְּתִמְרוֹת. אֵין חִיבֵין עַל הַיּוֹנְקֹות עַל בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ. רַبִּי אַלְיעָזֶר אָוֹمֵר, אֲפָלָא עַל הַתִּמְרוֹת. אַלְוּ הַן הַיּוֹנְקֹות, גַּבְעָוָלִין שֶׁלֹּא גָּמְלוּ:

ח. אִזְׁוֹב שְׁהַזֶּה בֹּו, כְּשֶׁר לְטִירָר בֹּו אֶת הַמִּצְרָעָה. לְקֹטוֹ לְעַצִּים וְנִפְלֹו עַלְיוֹ מִשְׁקִין, מִנְגָּבוֹ וְהָוָא כְּשֶׁר. לְקֹטוֹ לְאַכְלִין וְנִפְלֹו עַלְיוֹ מִשְׁקִין, אֲפָלָעַל פִּי שְׁגָגָבוֹ, פְּסִיל. לְקֹטוֹ לְחַטָּאת, כְּמַלְקָט לְאַכְלִין, דְּבָרִי רַבִּי מַאיָּר. רַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אָוֹמְרִים, כְּמַלְקָט לְעַצִּים:

ט. מִצּוֹת אִזְׁוֹב, שֶׁלֶשֶׁה קָלְחִים וּבָהֶם שֶׁלֶשֶׁה גַּבְעָוָלִין. רַבִּי יְהוֹדָה אָוֹמֵר, שֶׁל שֶׁלֶשֶׁה שֶׁלֶשֶׁה. אִזְׁוֹב שִׁישׁ בֹּו שֶׁלֶשֶׁה קָלְחִים, מִפְּסָגוֹ וְאוֹגָדוֹ. פְּסָגוֹ וְלֹא אָגָדוֹ, אָגָדוֹ וְלֹא פְּסָגוֹ, לֹא פְּסָגוֹ וְלֹא אָגָדוֹ, כְּשֶׁר. רַבִּי יוֹסֵי אָוֹמֵר, מִצּוֹת אִזְׁוֹב, שֶׁלֶשֶׁה קָלְחִים, וּבָהֶם שֶׁלֶשֶׁה גַּבְעָוָלִים, וְשִׁינְרִיו שְׁנִים, וְגַרְגָּמִיו כָּל שְׁהָוָא: